

Dato: 5. september 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2008/4009-83
Sagsbeh.: HBS

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Effektivisering og smidiggørelse af adgangen til forretningsvisum og besøgsvisum)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 8. juli 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 4-7 affattes således:

Stk. 4. Beløbet, der er nævnt i stk. 2, forfalder til betaling, hvis udlændingen efter indrejsen

- 1) udvises efter reglerne i kapitel 4,
- 2) indgiver ansøgning om asyl her i landet eller i et andet Schengenland, eller
- 3) indgiver ansøgning om opholdstilladelse på et andet grundlag, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4, nr. 3, forfalder beløbet, der er nævnt i stk. 2, ikke til betaling, hvis udlændingen

- 1) ansøger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 2) ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på grundlag af en sådan familiemæssig tilknytning, der er nævnt i § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 3) ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, med henblik på at studere,
- 4) ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4,
- 5) er omfattet af § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 eller 6, og søger om opholdstilladelse på dette grundlag, eller
- 6) hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen er at undgå, at beløbet, der er nævnt i stk. 2, forfalder til betaling, eller der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen er at forlænge opholdet her i landet, og det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse.

Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler for, hvordan økonomisk sikkerhed efter stk. 2 skal stilles, og for betaling af beløb, der er forfaldet til betaling efter stk. 3 og 4. Det i stk. 2 angivne beløb er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.”

2. § 4 c affattes således:

”§ 4 c. En udlænding kan ikke få visum efter § 4, stk. 1, i 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller i et andet Schengenland ud over

det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum. Perioden udgør 3 år, hvis opholdet varer op til en måned ud over det angivne tidsrum.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis udlændingen godtgør, at overskridelsen af det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum, skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges udlændingen til last, eller hvis der foreligger ganske særlige grunde.

Stk. 3. En udlænding kan ikke få visum efter § 4, stk. 1, i 5 år, hvis udlændingen efter indrej- sen

- 1) udvises efter reglerne i kapitel 4,
- 2) indgiver ansøgning om asyl her i landet eller i et andet Schengenland, jf. dog stk. 6, eller
- 3) hvis udlændingen indgiver ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Stk. 3, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis udlændingen

- 1) ansøger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 2) ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på grundlag af en sådan familiemæssig tilknytning, der er nævnt i § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 3) ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, med henblik på at studere,
- 4) ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4,
- 5) er omfattet af § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 eller 6, og søger om opholdstilladelse på dette grundlag, eller
- 6) hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

Stk. 5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgø- rende formål med ansøgningen er at forlænge opholdet her i landet, og det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse.

Stk. 6. Stk. 3, nr. 2, finder ikke anvendelse, hvis udlændingen har indgivet ansøgning om op- holdstilladelse efter § 7 her i landet og medvirker til sagens oplysning, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejser eller medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold.”

3. Efter § 4 c indsættes:

”§ 4 d. Udlændingesservice skal træffe afgørelse om at inddrage en forhåndsgodkendelse af en virksomhed, meddelt virksomheden med henblik på at modtage forretningsbesøg fra ud- lændinge fra visumpligtige lande, hvis godkendelsen er opnået ved svig, eller hvis betingel- serne for godkendelsen ikke længere er til stede. Udlændingesservice kan endvidere træffe afgørelse om at inddrage en forhåndsgodkendelse, meddelt en virksomhed med henblik på at modtage forretningsbesøg fra udlændinge fra visumpligtige lande, hvis vilkårene for god- kendelsen ikke overholdes.”

§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 2009.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	3
1. Lovforslagets formål og baggrund.....	4
2. Gældende ret.....	5
2.1. EU og Schengen	5
2.2. National kompetencefordeling.....	6
2.3. Repræsentationsaftaler	7
2.4. Udlændingeloven og udlændingebekendtgørelsen.....	7
2.5. Muligheden for at meddele visum på repræsentationerne (bona fide visum)	8
2.6. Udlændingemyndighedernes visumpraksis.....	8
3. En revideret visumpolitik.....	9
3.1. Arbejdsgruppen om visumadministrationen	9
3.2. Visumarbejdsgruppens forslag.....	10
3.2.1. Forhåndsgodkendelse af virksomheder med henblik på at modtage forretningsbesøg fra visumpligtige lande.....	10
3.2.1.1. Gældende praksis for meddelelse af forretningsvisum.....	10
3.2.1.2. Etablering af en forhåndsgodkendelsesordning.....	12
3.2.2. Lempelse af reglerne om karenperioder.....	15
3.2.2.1. Gældende regler om karenperioder	15
3.2.2.2. Ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse	17
3.2.2.3. Justering af praksis i forhold til kortvarig overskridelse af visumperioden	18
3.2.3. Lempelse af reglerne om forfald af økonomisk sikkerhed.....	19
3.2.3.1. Gældende regler om forfald af økonomisk sikkerhed	19
3.2.3.2. Ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse	20
3.2.3.3. Justering af praksis i forhold til kortvarig overskridelse af visumperioden	20
3.3. Øvrige forslag fra arbejdsgruppen og arbejdsgruppens myndighedsrepræsentanter	20
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.	22
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.....	22
6. Miljømæssige konsekvenser	22
7. Administrative konsekvenser for borgerne.....	22
8. Forholdet til EU-retten	22
9. Hørte myndigheder m.v.	23
10. Sammenfattende skema.....	23
Vurdering af konsekvenser af lovforslaget	23

1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har til formål at smidiggøre og modernisere reglerne om forretningsvisum og besøgsvi-
sum. Lovforslaget skal bl.a. medvirke til at sikre, at visumreglerne bedst muligt stem-
mer overens med erhvervslivets ønsker og behov, således at der ikke skabes unødvendige
barrierer for danske virksomheders samhandel med udenlandske virksomheder, herunder
besøg af forretningsforbindelser.

Folketinget vedtog den 2. juni 2004 regeringens lovforslag nr. L 223 af 31. marts 2004 om
ændring af udlændingeloven (Ændrede visumbetingelser m.v.), jf. lov nr. 429 af 9. juni 2004.
Der blev herved indført en ny visumpolitik. Visumreglerne blev tilpasset udviklingen i det in-
ternationale samfund og tog dermed højde for det stigende behov for aflæggelse af besøg på
tværs af landegrænser. Samtidig blev der indført instrumenter til at bekæmpe ulovlig indvan-
dring og misbrug af visum på bedst mulige måde.

I forbindelse med lovændringen blev visumpraksis ændret, bl.a. i form af en forenkling af lan-
degruppeinddelingen, idet de visumpligtige lande – på baggrund af en generel vurdering af
graden af risiko for, at ansøgere vil tage ophold af længere varighed i Danmark eller i et an-
det Schengenland – blev inddelt i tre landegrupper: asyllandegruppen, immigrationslande-
gruppen og turistlandegruppen. Samtidig blev der indført en lempeligere vurdering af immi-
grationsrisikoen i forhold til de personer, der er omfattet af immigrationslandegruppen. Over-
ordnet set blev det nemmere at opnå visum til Danmark.

Som modvægt til den lempeligere adgang til at opnå visum til Danmark blev der indført mu-
lighed for i visse tilfælde at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstilling i tilfæl-
de, hvor der ellers skulle meddeles afslag på visum. Samtidig blev der indført en ordning om
karensperiode ved misbrug af visum.

Regeringen ønsker at fortsætte bestræbelserne på at føre en moderne og tidssvarende vi-
sumpolitik, der løbende følger den internationale udvikling, er tilpasset globaliseringen og sik-
rer gunstige vilkår for dansk erhvervsliv samtidig med, at ulovlig indvandring og misbrug af
visum bekæmpes på bedste måde.

På den baggrund nedsatte integrationsministeren i juni 2007 en tværministeriel arbejdsgrup-
pe med deltagelse af repræsentanter for erhvervslivet. Arbejdsgruppen skulle undersøge,
hvordan reglerne og administrationen af områderne for forretningsvisum og turistvisum kunne
nytænkes og smidiggøres. Et særligt fokusområde for arbejdsgruppen var visumpraksis i for-
hold til de forretningsfolk, der ønsker at besøge Danmark, og virksomhederne her i landet,
der ønsker forretningsbesøg fra udlandet.

Arbejdsgruppen afgav i december 2007 sin rapport – Rapport fra arbejdsgruppe om visum-
administration – forretning og turisme. Rapporten indeholder arbejdsgruppens forslag til æn-
dringer af visumregler og praksis. Arbejdsgruppens anbefalinger og forslag har overordnet
set til formål at smidiggøre processerne, nedbringe sagsbehandlingstiden og generelt at høj-
ne serviceniveauet på repræsentationerne og hos udlændingemyndighederne i Danmark.

Regeringen kan i det væsentligste tilslutte sig arbejdsgruppens forslag, der således i vidt om-
fang danner baggrund for indholdet af lovforslaget.

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer af udlændingeloven i det omfang, dette er nødvendigt for at gennemføre arbejdsgruppens forslag. Herudover er det hensigten som led i moderniseringsprocessen og revisionen af visumområdet at gennemføre en række ændringer af visumpraksis, som ikke kræver lovgivningsmæssige ændringer. Der henvises til afsnit 3.3.

Med lovforslaget foreslås det at indføre en ordning, der gør det muligt for danske virksomheder at blive forhåndsgodkendt til at modtage forretningsbesøg af personer fra visumpligtige lande. De gældende krav for udstedelse af forretningsvisum bibeholdes, men den foreslåede ordning indebærer, at ansøgninger om visum med henblik på forretningsbesøg hos den godkendte virksomhed umiddelbart vil kunne imødekommes, således at danske virksomheder så hurtigt og uproblematisk som muligt kan få forretningsvisum fra udlandet. Der henvises til afsnit 3.2.1.

Lovforslaget indeholder derudover forslag om at lempe karensreglerne. De gældende karensregler indebærer, at indgivelse af ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse under et visumophold normalt medfører, at visumansøgeren ikke kan få visum i fem år. Med lovforslaget foreslås en lempelse på dette punkt, således at der i videre omfang kan indgives ansøgning om opholdstilladelse, uden at der ifaldes en karensperiode. Der henvises til afsnit 3.2.2.

I dag forfalder en økonomisk sikkerhed, der er stillet som betingelse for udstedelse af visum, normalt til betaling, hvis visumansøgeren under visumopholdet ansøger om asyl eller opholdstilladelse på andet grundlag. Det foreslås også at lempe disse regler, således at indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse i flere tilfælde end hvad, der gælder i dag, ikke skal betyde, at en økonomisk sikkerhed forfalder til betaling. Der henvises til afsnit 3.2.3.

2. Gældende ret

2.1. EU og Schengen

Schengen-samarbejdet startede i 1985 med fem landes undertegnelse af Schengen-aftalen om gradvis ophævelse af grænsekontrollen ved de fælles grænser. Med Amsterdamtraktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 blev alle gældende Schengen-regler inkorporeret i det Fællesskabsretlige samarbejde, dvs. i EU-reglerne. Udviklingen af Schengen-samarbejdet er siden da sket inden for de EU-retlige rammer. Danmark indtrådte i det praktiske Schengen-samarbejde i marts 2001 sammen med Finland, Sverige, Norge og Island – for de to sidstnævnte landes vedkommende som associerede medlemmer.

Konsekvensen af Amsterdamtraktatens ikrafttræden er, at dele af kompetencen på visumområdet er overdraget til EU. Det enkelte land kan fastsætte nationale regler på visumområdet i det omfang, EU ikke har udnyttet sin kompetence til at regulere på visumområdet.

Danmarks overordnede visumforhold til tredjelande følger således af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen). Forordningen regulerer, hvilke landes statsborgere der henholdsvis skal have og ikke have visum ved indrejse på medlemsstaternes område. Forordningens liste over, hvilke landes statsborgere der skal have visum, beror i høj grad på en vurdering af risikoen for ulovlig indvandring. Listen kan ændres, hvis risikoen for ulovlig indvandring ændrer sig.

I De Fælles Konsulære Instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer er der fastlagt visse grundlæggende regler for behandling af en visumansøgning, herunder at EU-landene i forbindelse med visumsagsbehandlingen skal vurdere immigrationsrisikoen i forhold til alle Schengenlande. De Fælles Konsulære Instrukser vil blive afløst af en forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for visumsagsbehandling (visumkodeks), som for tiden forhandles i EU.

Der er ikke foretaget en egentlig harmonisering af EU-landenes praksis med hensyn til meddelelse af visum til visumpligtige udlændinge, og der er derfor mindre forskelle mellem medlemslandenes nationale visumregler, herunder eksempelvis kravene til den dokumentation, der skal vedlægges en visumansøgning.

Det er således fra central side fastlagt, hvilke landes statsborgere der skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og af De Fælles Konsulære Instrukser fremgår det, at de overordnede kriterier ved bedømmelse af, om der skal meddeles visum eller ej, er, om ansøgeren vurderes at ville forsøge illegal immigration eller udøve kriminalitet. I den forbindelse understreges det, at det er Schengenlandenes fælles sikkerhed, der skal varetages. Inden for disse rammer er det op til det enkelte medlemsland at bestemme, under hvilke betingelser man vil meddele visum til en person fra et visumpligtigt land.

Schengenlandene er opmærksomme på de ulemper, der kan være ved en uensartet visumpraksis, og der tilstræbes derfor et tæt lokalt konsulært samarbejde mellem Schengenlandenes repræsentationer i de forskellige tredjelande. Repræsentationerne på en given destination afholder derfor regelmæssige møder, hvor oplysninger om forhold af betydning for visumudstedelsen, herunder eventuelle erfaringer med misbrug eller forsøg herpå af visumsystemet, udveksles.

2.2. National kompetencefordeling

En ansøgning om visum skal indgives via en dansk repræsentation i udlandet, dvs. en ambassade eller et generalkonsulat. De danske repræsentationer er efter udlændingeloven bemyndiget til at udstede visum, jf. § 47, stk. 2. Udgangspunktet er, at repræsentationerne kan udstede visum, uden at sagen forelægges for Udlændingetjeneste (bona fide visum), hvis repræsentationen finder, at der ikke er risiko for ulovlig indvandring eller for forstyrrelse af den offentlige orden, forhold til fremmede magter eller national sikkerhed. Dette gælder, uanset i hvilket land ansøgeren er statsborger.

Repræsentationernes kompetence er begrænset til at give visum eller at afvise at modtage visumansøgninger på grund af formelle mangler, f.eks. hvis der indgives falsk dokumentation. Dette er et effektivt instrument til begrænsning af antallet af uønskede ansøgninger.

Repræsentationerne har ikke beføjelse til at meddele afslag. Hvis repræsentationen ikke finder at kunne give bona fide visum, og ansøgningen ikke skal afvises, videresendes sagen til Udlændingetjeneste, der herefter træffer afgørelse i sagen.

Meddeler Udlændingetjeneste afslag på visumansøgningen, kan afgørelsen påklages til Integrationsministeriet efter den almindelige klageadgang i udlændingelovens § 46, stk. 1.

2.3. Repræsentationsaftaler

I nogle lande har Danmark indgået aftale med et andet Schengenland (hvor det har været muligt med et andet nordisk land) om behandling af visumansøgninger på Danmarks vegne – en såkaldt repræsentationsaftale. Repræsentationsaftaler omfatter normalt kun visumansøgninger. Det vil sige, at den pågældende repræsentation alene repræsenterer Danmark i forbindelse med modtagelse og behandling af ansøgninger om visum fra personer, der primært ønsker visum til Danmark.

I disse tilfælde behandles ansøgningen om visum på repræsentationen efter det repræsenterende lands visumpraksis.

Det er således det repræsenterende land, der afgør kravene til den fremlagte dokumentation, og sagsbehandlingstiden afhænger af, hvorledes sagen behandles af denne repræsentation. De danske udlændingemyndigheder har således ingen indflydelse herpå.

Hvis repræsentationen vurderer, at der kan udstedes visum, udstedes visum. I modsat fald henvises ansøgeren til den nærmeste danske repræsentation med henblik på at indgive ansøgning om visum dér.

Den repræsenterende ambassade kan med andre ord ikke meddele afslag på visum, men repræsentationsaftalerne med de nordiske lande er eller vil blive udvidet til også at omfatte videresendelse af visumansøgninger til Udlændingetjenesten i tilfælde, hvor det repræsenterende land vurderer ikke at kunne udstede visum. Endvidere omfatter de udvidede repræsentationsaftaler med Norge og Sverige modtagelse af ansøgninger om opholdstilladelse, der videresendes til Udlændingetjenesten med henblik på behandling dér.

Repræsentationsaftaler er blandt andet indgået i Kaliningrad, Rusland, hvor Danmark er repræsenteret af Sverige, i Manila, Filippinerne, hvor Danmark er repræsenteret af Norge, og i Minsk, Hviderusland, hvor Danmark er repræsenteret af Tyskland. En fuldstændig liste over indgåede repræsentationsaftaler kan findes på Udenrigsministeriets hjemmeside www.um.dk.

2.4. Udlændingeloven og udlændingebekendtgørelsen

Efter udlændingelovens § 46 træffer Udlændingetjenesten som udgangspunkt afgørelser i konkrete udlændingesager som første instans. Der er klageadgang til Integrationsministeriet.

Ifølge udlændingelovens § 3 a skal udlændinge, der ikke er omfattet af udlændingelovens §§ 1-3 (dvs. nordiske statsborgere, EU-borgere m.v.), have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Udlændingeloven indeholder ingen regler om visumpraksis, dvs. om hvornår der skal gives visum, henholdsvis afslag på visum.

Praksis for meddelelse af visum er fastlagt i Integrationsministeriets notat om visumpraksis, der revideres én gang årligt. Notatet er bindende for udlændingemyndighederne i Danmark, dvs. Udlændingetjenesten og Integrationsministeriet. De danske repræsentationer i udlandet er ikke bundet af notatet, jf. afsnit 2.5.

Bekendtgørelse om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 635 af 24. juni 2008, fastsætter nærmere regler om visum, herunder bl.a. de grundlæggende betingelser for at udstede visum.

2.5. Muligheden for at meddele visum på repræsentationerne (bona fide visum)

En ansøgning om visum skal indgives via en dansk repræsentation, der selv kan udstede visum (bona fide visum), hvis repræsentationen finder, at der ikke er risiko for ulovlig indvandring eller for forstyrrelse af den offentlige orden, forhold til fremmede magter eller national sikkerhed. Dette gælder, uanset i hvilket land ansøgeren er statsborger.

Sagen skal dog altid forelægges for Udlændingesservice, hvis visumansøgeren er registreret som uønsket i SchengenInformationssystemet (SIS) eller har et nationalt indrejseforbud, hvis visumansøgeren ikke er i besiddelse af et anerkendt rejsedokument (dog kun hvis det er Danmark, der ikke anerkender rejsedokumentet), hvis visumansøgeren har en verserende sag om opholdstilladelse i Danmark, hvis der er mistanke om risiko for kriminel adfærd eller om deltagelse i civil opstand eller lignende, eller hvis visumansøgeren tidligere har misbrugt et visum. Sagen kan forelægges for Udlændingesservice, hvis der er en risiko for illegal immigration, hvis den virksomhed, der henvises til i ansøgningen, er ukendt for repræsentationen, eller hvis repræsentationen anbefaler afslag af andre årsager.

Ved vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring vil det bl.a. have væsentlig betydning, om visumansøgeren tidligere er meddelt visum til Danmark eller et andet Schengenland, og om den pågældende i den forbindelse har overholdt visumbetingelserne. I så fald vil repræsentationen i langt de fleste tilfælde udstede visum uden at forelægge sagen for Udlændingesservice. Endvidere vil lokalkendskab og kendskab til den pågældende visumansøger og dennes professionelle og/eller private forhold have betydning for vurderingen af immigrationsrisikoen.

I mange sager om forretningsvisum er både ansøgeren og den herværendes virksomhed kendt af repræsentationen. Virksomhederne er i sådanne sager desuden ofte bekendt med, hvilken dokumentation der er påkrævet, og der kan derfor typisk umiddelbart udstedes visum.

Integrationsministeriets notat om visumpraksis er ikke bindende for repræsentationerne. Dog vil repræsentationer i lande, der i notatet indgår i asyllandegruppen, typisk være mere tilbageholdende med at udstede bona fide visum, men repræsentationen er ikke afskåret herfra.

2.6. Udlændingemyndighedernes visumpraksis

Udlændingesservices og Integrationsministeriets visumpraksis er fastlagt i Integrationsministeriets visumpraksisnotat, der bl.a. indeholder en inddeling af de visumpligtige lande i grupper – asyllandegruppen, immigrationslandegruppen og turistlandegruppen – baseret på en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere vil tage ophold af længere varighed i Danmark eller et andet Schengenland. Placeringen af landene i de enkelte landegrupper er baseret på antallet af registrerede asylansøgere og ansøgninger om familiesammenføring fra de enkelte lande, herunder antallet af personer, der har søgt om asyl eller familiesammenføring, efter at være indrejst i kraft af et visum. Endvidere lægges der vægt på erfaringerne med de praktiske udsendelsesmuligheder og muligheden for at behandle en eventuel asylansøgning i åbenbart grundløs-proceduren. Der tages også hensyn til immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen i forhold til andre Schengenlande, ligesom også hensynet til andre landes mulige reaktioner på muligheden for at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstillelse indgår i vurderingen af, om et land skal placeres i immigrationslandegruppen (gruppen hvor reglerne om sikkerhedsstillelse har relevans).

Landegruppeinddelingen, der kun finder anvendelse, hvor formålet med opholdet i Danmark er turisme eller privatbesøg, har betydning for, hvilken persongruppe der som udgangspunkt kan meddeles visum til Danmark. I asyl- og immigrationslandegruppen er en særlig relation mellem ansøgeren og den herboende normalt en forudsætning for at meddele visum, mens der i relation til turistlandegruppen også kan meddeles visum til rene turistbesøg.

Inddelingen i landegrupperne har alene vejledende karakter. Der kan således altid efter en konkret vurdering af ansøgerens forhold og formålet med opholdet her i landet meddeles visum, uanset at ansøgeren ikke er omfattet af den persongruppe, der efter landegruppeinddelingen som udgangspunkt kan meddeles visum. Dette gælder f.eks. i forhold til en ansøger, som tidligere har haft et problemfrit visumophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. I så fald meddeles normalt visum. Omvendt vil en udlænding, der har misbrugt et visum, normalt ikke kunne få visum igen i en periode på enten tre år eller fem år fra udrejsen.

3. En revideret visumpolitik

3.1. Arbejdsgruppen om visumadministrationen

Integrationsministeren tog i juni 2007 initiativ til at nedsætte en tværministeriel arbejdsgruppe med deltagelse af repræsentanter for erhvervslivet, der bl.a. skulle se på, hvordan reglerne for og administrationen af forretningsvisum og turistvisum kunne nytænkes og smidiggøres.

Som forløber for arbejdsgruppens første møde inviterede integrationsministeren til en konference om visumpraksis, herunder især praksis for forretningsvisum og turistvisum. Konferencen blev holdt i august 2007 med deltagelse af Dansk Erhverv, Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening samt en række virksomheder og brancheorganisationer. Herudover deltog Udenrigsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Udlændingesservice og Integrationsministeriet. Hensigten var at drøfte eventuelle problemer og barrierer, som erhvervslivet oplever i relation til visumreglerne og administrationen, og at få fremlagt løsningsforslag og idéer til optimering, effektivisering og smidiggørelse af administrationen. Konferencen resulterede i et idékatalog med forskellige forslag til optimering af visumpraksis og administrationen. Idékataloget blev overgivet til arbejdsgruppen med henblik på nærmere overvejelser.

Arbejdsgruppen fik til opgave at komme med konkrete forslag til, hvordan visumsagsbehandling og visumpraksis kan smidiggøres, herunder særligt for de forretningsfolk, der ønsker at besøge Danmark, samt de virksomheder i Danmark, der ønsker forretningsbesøg fra udlandet. Arbejdsgruppen skulle i den forbindelse bl.a. overveje, hvilke af de forslag der var blevet stillet ved konferencen i august 2007, der burde gennemføres. Derudover skulle arbejdsgruppen analysere problemstillingerne vedrørende forretningsvisum, således at eventuelle barrierer for meddelelse af forretningsvisum blev afdækket, og overveje, hvilke tiltag der fra relevante myndigheders side eventuelt kunne iværksættes for at fremme en hurtig og smidig behandling af sager om forretningsvisum. Arbejdsgruppen skulle også overveje et forslag, hvorefter virksomheder under visse betingelser kan forhåndsgodkendes i relation til visumansøgninger med henblik på forretningsbesøg hos virksomheden, og om en sådan forhåndsgodkendelsesordning eventuelt kunne betinges eller suppleres af en mulighed for økonomisk garantistillelse fra virksomhedens side. Herudover skulle arbejdsgruppen overveje, hvilke konsekvenser et eventuelt misbrug af nye tiltag skal have. Det indgik også i arbejdsgruppens arbejde at overveje behovet for at justere visumpraksis og viseringsinstruksen og behovet for lovgivningsmæssige initiativer i forbindelse med iværksættelse af tiltag og eventuelt komme med forslag herom. Endelig skulle arbejdsgruppen overveje, om tiltagene med fordel kunne

anvendes i forhold til andre visumsager – f.eks. sager om besøgsvisum.

Visumarbejdsgruppen har bestået af medlemmer fra Dansk Industri, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv samt Udenrigsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Integrationsministeriet og Udlændingesservice.

I december 2007 afgav arbejdsgruppen sin rapport med forslag til ændringer af visumregler og praksis på området for forretningsvisum og besøgsvisum. Rapporten er sendt til Folketingets Integrationsudvalg (Folketingsåret 2007/2008, alm. del - bilag 29).

Alle arbejdsgruppens forslag har til formål at nedbringe sagsbehandlingstiden, at smidiggøre processerne eller generelt at højne serviceniveauet på repræsentationerne og/eller hos udlændingemyndighederne. Mange af arbejdsgruppens forslag indeholder flere af de nævnte elementer. Derudover sigter flere af arbejdsgruppens forslag mod løbende at øge samarbejdet mellem erhvervslivet, herunder turistbranchen, og udlændingemyndighederne.

Arbejdsgruppens forslag er beskrevet nedenfor i afsnit 3.2.

Som opfølgning på arbejdsgruppens arbejde vil der i november 2008 blive afholdt et nyt møde i arbejdsgruppen, hvor status for gennemførelse af arbejdsgruppens forslag vil blive diskuteret og evalueret. Det er arbejdsgruppens indstilling, at samtlige anbefalinger skal være gennemført eller iværksat inden udløbet af 2008.

Som forløber for mødet i november 2008 vil Integrationsministeriet i samarbejde med Udenrigsministeriet og Udlændingesservice iværksætte en brugerundersøgelse blandt et repræsentativt udsnit af brugervirksomhederne. Dansk Industri, Dansk Erhverv og Dansk Arbejdsgiverforening vil blive inddraget i udformningen af en sådan brugerundersøgelse og i spørgsmålet om målgruppen for en sådan brugerundersøgelse. Undersøgelsen skal sikre, at det anskueliggøres, om de erhvervsmæssige brugere reelt oplever en forbedring på visumområdet.

3.2. Visumarbejdsgruppens forslag

3.2.1. Forhåndsgodkendelse af virksomheder med henblik på at modtage forretningsbesøg fra visumpligtige lande

3.2.1.1. Gældende praksis for meddelelse af forretningsvisum

For ansøgere af alle nationaliteter gælder det, at der normalt gives dansk Schengenvisum, hvis der søges om visum med henblik på et reelt forretningsbesøg.

Der vil efter praksis være tale om et forretningsbesøg, der kan begrunde meddelelse af visum, når en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter m.v. hos en forretningsforbindelse i Danmark, og når ansøgeren er erhvervsdrivende, og opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland. Det er en forudsætning, at forretningsbesøget dokumenteres, og at det angivne formål bekræftes af den herværende forretningsforbindelse.

Det er en betingelse for at meddele visum til forretningsbesøg, at der allerede før ansøgerens indrejse består en aftale eller er etableret kontakt med forretningsforbindelsen i Danmark.

Ved indgivelse af en ansøgning om visum med henblik på forretningsbesøg vil ansøgeren og/eller forretningsforbindelsen i Danmark typisk have rettet henvendelse til repræsentationen eller på anden måde sikret sig, at den nødvendige dokumentation medbringes og indgives sammen med ansøgningen.

Repræsentationen gennemgår ansøgningen og dokumentationen for at sikre sig, at alle relevante oplysninger og dokumentation er til stede. Hvis der er tvivl om oplysningerne i ansøgningskemaet eller spørgsmål til dokumentationen, bliver ansøgeren eventuelt interviewet, ligesom der kan være brug for yderligere undersøgelser, f.eks. ægthedsvurdering af de indgivne dokumenter.

Repræsentationen vurderer på denne baggrund, om der kan udstedes bona fide visum, eller om ansøgningen, påført relevante bemærkninger til brug for den videre behandling af sagen, skal sendes til behandling i Udlændingesservice.

Det kan udstedes visum for gentagne indrejser (multiple entries) for et, to, tre eller – i undtagelsestilfælde – fem år. Dette vil særligt gælde, hvis ansøgeren tidligere har været meddelt bona fide visum med henblik på forretningsbesøg og har overholdt visumbetingelserne.

Erfaringsmæssigt vil visum med gentagne indrejser blive udstedt efter ansøgning, hvis der er tale om visum til ansøgere, der er tilknyttet et af Danmarks store, internationalt kendte firmaer. Omvendt vil repræsentationer i områder, hvor der erfaringsmæssigt er en høj risiko for misbrug af visum, ofte være tilbageholdende med umiddelbart at udstede visum med gentagne indrejser og gældende for en længere periode. Ordningen om at udstede visum gældende for gentagne indrejser tilstræber at lette sagsgangen for den enkelte visumansøger og lette arbejdsbyrderne på de enkelte repræsentationer.

Hvis repræsentationen er velbekendt med den pågældende ansøger, f.eks. hvis vedkommende tidligere er meddelt bona fide visum med henblik på forretningsbesøg, kan repræsentationen fravige kravet om, at ansøgeren personligt skal indlevere visumansøgningen.

De danske repræsentationer i udlandet vil efter omstændighederne være i besiddelse af væsentlige oplysninger til brug for vurderingen af, om der er tale om et forretningsforhold, eller om der er en høj grad af risiko for, at visumansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller et af de øvrige Schengenlande. Det gælder bl.a. vurderingen af, om opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i hjemlandet.

Er der tvivl om, hvorvidt der er tale om et reelt forretningsforhold, forelægges sagen for Udlændingesservice.

Som led i sagsbehandlingen sendes et skema til den herværende forretningsforbindelse, der er angivet i visumansøgningen, med anmodning om besvarelse af nærmere angivne spørgsmål med henblik på at få fastlagt parternes eventuelle forudgående forretningsmæssige kendskab til hinanden, hvorledes kontakten er blevet etableret og formålet med besøget.

Der meddeles afslag på en ansøgning om forretningsvisum, hvis Udlændingesservice vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i et af de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb eller tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold. Det kan bl.a. tillægges

betydning, hvis den herboende forretningsforbindelse tidligere har haft besøg af en visumansøger, der ikke udrejste ved visummets udløb, men har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet eller på anden måde ikke har overholdt visumbetingelserne.

Forretningsvisum kan ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

Ansøgeren skal over for Udlændingesservice kunne dokumentere, inden for hvilken branche ansøgeren er erhvervsdrivende. Dette vil f.eks. kunne ske ved fremvisning af forretningslicens eller registreringsbevis udstedt af myndighederne i hjemlandet. Anden dokumentation for ansøgerens erhvervsmæssige baggrund kan være dokumentation for uddannelsesmæssig baggrund, tidligere handel inden for samme branche eller for de økonomiske midler i den virksomhed, som ansøgeren driver.

Hvis flere ansøgere skal besøge samme virksomhed, vil dokumentation for hver ansøgers rolle under besøget være af betydning for sagen.

Det er en betingelse, at virksomheden/organisationen i Danmark bekræfter besøget over for Udlændingesservice. Hvis en telefonisk bekræftelse ikke er tilstrækkelig, sender Udlændingesservice et spørgeskema til virksomheden/organisationen med anmodning om en nærmere redegørelse for formålet med besøget, herunder oplysninger om eventuel tidligere forretningsmæssig forbindelse til ansøgeren, oplysning om hvordan kontakten mellem virksomheden eller organisationen og ansøgeren er blevet etableret, samt dokumentation for, at virksomheden eller organisationen her i landet er aktiv. Er der tale om et konkret tilbud om køb eller salg af maskiner/produkter eller tjenesteydelser, skal dette sendes i kopi til Udlændingesservice. I visse tilfælde anmoder Udlændingesservice om et mere detaljeret program for besøget. Det er således af særlig betydning for en hurtig behandling af sagen, at Udlændingesservice modtager relevante oplysninger allerede i forbindelse med ansøgningen eller ved den herværende virksomheds besvarelse af det fremsendte spørgeskema.

Myndighederne forsøger i alle tilfælde at imødegå misbrug af forretningsvisum. Med misbrug forstås i denne sammenhæng, at ansøgeren i realiteten ikke har et ønske om at opnå visum med henblik på besøg hos en forretningsforbindelse i Danmark, men at der ansøges om forretningsvisum for derved at få adgang til Danmark eller et andet Schengenland.

Der ses således tilfælde, hvor visumansøgere, der har opnået forretningsvisum, efter indreisen ansøger om opholdstilladelse her i landet, eller at den pågældende ikke udrejser i overensstemmelse med visummets udløb, men i stedet – formoder man – tager illegalt ophold i Danmark eller et andet Schengenland. Med baggrund i disse erfaringer har myndighederne under sagsbehandlingen fokus på, om der i forbindelse med ansøgninger om forretningsvisum reelt er tale om forretningsmæssige forbindelser.

3.2.1.2. Etablering af en forhåndsgodkendelsesordning

Det er væsentligt for danske virksomheders internationale forretningsrelationer, at forretningsbesøg m.v. kan gennemføres hurtigt og fleksibelt, når der opstår behov herfor.

Med henblik på at smidiggøre og effektivisere adgangen for danske virksomheder til at modtage forretningsbesøg fra visumpligtige lande foreslår arbejdsgruppen, at der indføres en ordning, der gør det muligt for danske virksomheder at blive forhåndsgodkendt til at modtage

sådanne besøg. Udgangspunktet vil derefter være, at visum umiddelbart kan gives, når en visumansøger skal aflægge forretningsbesøg hos en godkendt virksomhed.

Visumarbejdsgruppen har overvejet, om der bør knyttes en økonomisk sikkerhedsstillelse til en forhåndsgodkendelse, og har konkluderet, at det formentlig vil have lige så stor effekt, at virksomhederne kan fratages forhåndsgodkendelsen i en kortere eller længere periode.

Arbejdsgruppen foreslår, at forhåndsgodkendelsesordningen udformes således, at virksomhederne søger om optagelse på en liste, der administreres af Udlændingetjenesten. Optagelse på listen indebærer, at virksomheden kan forvente, at ansøgere fra egen virksomhed i udlandet eller fra andre virksomheder, der ønsker at besøge den pågældende virksomhed her i landet i forretningsøjemed, normalt meddeles bona fide visum af den danske repræsentation.

Forhåndsgodkendelse af danske virksomheder skal bl.a. ske på baggrund af udlændingemyndighedernes og repræsentationernes erfaringer med de pågældende virksomheder.

Det skal fortsat være en betingelse for at meddele visum – uanset virksomhedens optagelse på listen – at der i forbindelse med ansøgningen fremlægges dokumentation for det forretningsmæssige formål, f.eks. i form af en invitation fra den inviterende virksomhed, og at de grundlæggende betingelser for at meddele visum i øvrigt er opfyldt.

Arbejdsgruppen foreslår, at forhåndsgodkendelse af en virksomhed betinges af:

- at der er tale om en registreret virksomhed i Danmark eller udlandet,
- at virksomheden stiller en key account manager (en kontaktperson) til rådighed, der kan kontaktes af ambassaderne med henblik på bekræftelse af besøget og om nødvendigt indholdet heraf, og
- at der er tale om en virksomhed, der som en følge af virksomhedens registrerede erhverv har et naturligt erhvervs-mæssigt behov for samhandel med udlandet.

Visum efter ordningen forudsætter endvidere, at der er en naturlig forbindelse/sammenhæng mellem visumansøgerens erhverv i hjemlandet og virksomhedens område.

Arbejdsgruppen finder også, at det bør være et grundlæggende vilkår for forhåndsgodkendelsen, at de personer, der får visum i medfør af ordningen – altså på baggrund af forretningsbesøg hos en godkendt virksomhed – ikke benytter visummet til at søge om videregående ophold. Det betyder, at de personer, der som følge af forhåndsgodkendelsen af virksomheden har fået bona fide visum, ikke må benytte visummet til at ansøge om asyl, opholde sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over visummets gyldighed, eller i øvrigt overtræde visumbetingelserne, f.eks. ved at arbejde under visumopholdet.

Arbejdsgruppen foreslår derfor, at manglende overholdelse af vilkårene ved gentagne misbrug af visa medfører, at virksomheden mister forhåndsgodkendelsen og ikke kan opnå en ny godkendelse i op til tre år. Der bør ved afgørelsen af, om en virksomhed som følge af overtrædelsen af vilkåret skal fratages forhåndsgodkendelsen, foretages en konkret proportionalitetsafvejning af på den ene side vilkårs-overtrædelsens omfang og grovhed og på den anden side hensynet til virksomhedens drift og behov. Arbejdsgruppen foreslår, at virksomheden tildeles en advarsel første gang, vilkårene overtrædes, mens virksomheden, anden gang vilkårene overtrædes, vil miste godkendelsen efter ovenstående vurdering. Endvidere bør en virksomhed kunne miste godkendelsen, hvis den er opnået ved svig, eller hvis betingelserne for

godkendelsen ikke længere er til stede. Vurderingen af, hvor lang tid en virksomhed skal miste muligheden for forhåndsgodkendelse, bør afhænge af overtrædelsens omfang og grovhed set i forhold til virksomhedens drift og behov. Således bør mindre overtrædelser alene medføre, at virksomheden i et år fratages muligheden for forhåndsgodkendelse, mens grovere overtrædelser, f.eks. hvor flere visa udstedt med henblik på besøg hos den pågældende virksomhed har resulteret i ansøgninger om asyl i Danmark eller et andet Schengenland, bør resultere i fratagelse af muligheden for forhåndsgodkendelse i tre år.

Regeringen er enig i arbejdsgruppens forslag om at indføre en forhåndsgodkendelsesordning for danske virksomheder. En sådan ordning vil tilgodese erhvervslivets ønsker og behov for, at herværende virksomheder hurtigt og fleksibelt kan modtage forretningsbesøg.

Regeringen kan også støtte arbejdsgruppens forslag om rammen for ordningen, dvs. de krav, der skal være opfyldt for, at en virksomhed kan opnå forhåndsgodkendelse.

Forhåndsgodkendelse af en virksomhed skal således betinges af, at virksomheden er registreret i Danmark eller i udlandet, at virksomheden stiller en kontaktperson til rådighed, der kan kontaktes af ambassaderne med henblik på bekræftelse af besøget og om nødvendigt indholdet heraf, og at der er tale om en virksomhed, der som en følge af virksomhedens registrerede erhverv har et naturligt erhvervsmæssigt behov for samhandel med udlandet.

Er disse krav opfyldt, kan virksomheden forhåndsgodkendes, og repræsentationen kan udstede bona fide visum, forudsat at de almindelige betingelser er opfyldt, herunder at der foreligger en invitation fra virksomheden til visumansøgeren, og at der er en naturlig forbindelse/sammenhæng mellem visumansøgerens erhverv i hjemlandet og den forhåndsgodkendte virksomheds område. Ved denne vurdering vil formodningen – i og med at virksomheden er optaget på listen over forhåndsgodkendte virksomheder, og at den pågældende er inviteret af virksomheden – være for, at der er en sådan naturlig forbindelse. Er det klart for repræsentationen, at der ikke er sådan naturlig forbindelse, kan bona fide visum ikke udstedes.

I tilfælde, hvor repræsentationen ikke finder at kunne udstede bona fide visum og forelægger ansøgningen for Udlændingetjeneste, vil Udlændingetjeneste træffe afgørelse efter sædvanlig praksis, dvs. den praksis, der er beskrevet i Integrationsministeriets visumpraksisnotat.

Forhåndsgodkendelsesordningen vil omfatte ansøgninger om forretningsvisum, der indgives på danske repræsentationer. I de tilfælde, hvor Danmark har indgået en repræsentationsaftale med et andet Schengenland, behandles en sådan ansøgning efter det repræsenterende lands visumpraksis, jf. afsnit 2.3.

Regeringen er også enig i rammerne for inddragelse af en forhåndsgodkendelse.

Regeringen finder i den forbindelse, at der skal gribes konsekvent ind, hvis der måtte vise sig at være tilfælde, hvor ordningen bliver misbrugt. Det foreslås derfor, at en forhåndsgodkendelse af en virksomhed altid skal inddrages, hvis godkendelsen er opnået ved svig. Endvidere skal en forhåndsgodkendelse altid inddrages, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er til stede.

Det bør også have konsekvenser for en virksomheds godkendelse, hvis en visumansøger misbruger et visum, der er meddelt som led i ordningen. De virksomheder, der er med i ordningen, må kunne stå inde for de udlændinge, de inviterer til at aflægge forretningsbesøg her

i landet. Med andre ord påtager virksomheder, der er med i ordningen om forhåndsgodkendelse, sig et ansvar for de visumpligtige forretningsforbindelser, som virksomheden på grundlag af godkendelsen modtager besøg af. Der er tale om et ansvar for virksomheden i forhold til at indestå for, hvorledes virksomhedens forretningsforbindelser agerer under visumopholdet her i landet, hvilket modsvares af, at den pågældende virksomhed tilgodeses ved at opnå mulighed for en særlig hurtig og fleksibel sagsbehandling.

Overtrædelse af vilkårene for visummet vil foreligge, hvis udlændinge, der er meddelt visum med henblik på forretningsbesøg hos en forhåndsgodkendt virksomhed på grundlag af forhåndsgodkendelsen, ikke overholder visumbetingelserne, f.eks. indgiver ansøgning om asyl eller i øvrigt misbruger visummet på en sådan måde, at der er grundlag for at tildele en karensperiode, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Regeringen er i den forbindelse enig i, at en første overtrædelse af vilkårene bør have mindre følger for virksomheden end gentagne overtrædelser. Regeringen finder derfor ligesom arbejdsgruppen, at en første overtrædelse af vilkårene bør medføre en advarsel over for virksomheden, hvor betingelserne for godkendelsen indskræpes. En anden overtrædelse bør normalt resultere i fratagelse af forhåndsgodkendelsen. Der skal dog foretages en konkret proportionalitetsafvejning mellem omfanget og grovheden af vilkårsovertrædelsen og hensynet til virksomhedens drift.

Fratagelse af en forhåndsgodkendelse hindrer ikke, at udlændinge fortsat kan ansøge om forretningsvisum efter almindelig praksis. Det samme gælder naturligvis for ansøgere, som skal aflægge forretningsbesøg hos danske virksomheder, der ikke er omfattet af forhåndsgodkendelsesordningen. Praksis for meddelelse af forretningsvisum opretholdes således i øvrigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

3.2.2. Lempelse af reglerne om karensperioder

3.2.2.1. Gældende regler om karensperioder

En udlænding, der tidligere har benyttet et visum til at søge om videregående ophold, dvs. har søgt asyl eller om opholdstilladelse på andet grundlag, har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over visummets varighed eller i øvrigt har overtrådt visumbetingelserne, kan normalt ikke få visum igen i tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark.

Visum gives normalt ikke i fem år, hvis den pågældende i forbindelse med et tidligere visumophold har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse i mere end en måned ud over det tidsrum, der er angivet i visummet. Det samme gælder, hvis udlændingen efter indrejsen i Danmark udvises eller indgiver ansøgning om opholdstilladelse, eller hvis udlændingen søger om asyl i et andet Schengenland.

Visum gives normalt ikke i tre år, hvis den pågældende efter indrejsen har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i op til en måned ud over visummets gyldighedsperiode.

For udlændinge, der har fået forlænget visumopholdet og ikke overholder den udrejsefrist, som udlændingemyndighederne har fastsat, gælder tilsvarende regler om karensperiode.

Dokumentation for rettidig tilbagevenden sker via en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation i visumansøgerens hjemland. Hvis visumansøgeren udrejser af Schengenområdet til et andet land end den pågældendes hjemland, kan dokumentation for udrejsen af Schengenområdet dog ske via en dansk repræsentation i dette land.

Visumansøgeren skal således dokumentere tidspunktet for sin tilbagevenden over for repræsentationen, der herefter giver meddelelse til Udlændingesservice. Udlændingesservice vil altid anse den pågældendes tilbagevenden for dokumenteret, hvis den pågældende giver personligt møde på repræsentationen og fremviser pas, billet m.v., hvoraf tidspunktet for udrejsen af Schengenområdet fremgår. Personligt fremmøde er dog ikke en forudsætning. F.eks. vil fremsendelse af pas, billet m.v., hvoraf tidspunktet for udrejsen af Schengenområdet fremgår, eller kopi heraf efter omstændighederne også kunne anses for nødvendig dokumentation. Ved vurderingen af kravet til dokumentationen kan Udlændingesservice bl.a. lægge vægt på ansøgerens baggrund, rejsens formål og ansøgerens finansielle situation.

I tilfælde, hvor det vil være umuligt for en visumansøger at dokumentere tidspunktet for den pågældendes tilbagevenden via en dansk repræsentation i hjemlandet, skal den pågældendes tilbagevenden dokumenteres direkte over for Udlændingesservice.

Der tildeles ikke karenperioder ved indgivelse af ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring, familiesammenføring med en fast samlever, familiesammenføring, hvor ansøgeren er et mindreårigt barn under 15 år, og ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse på grundlag af beskæftigelse.

Der tildeles endvidere ikke karenperiode, hvis en visumansøger, der har ansøgt om og fået afslag på asyl i forbindelse med et tidligere visumophold, har medvirket til sagens oplysning, og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv er udrejst eller har medvirket til udrejsen.

Der tildeles heller ikke karenperiode, hvis en udlænding har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over visummets varighed, hvis udlændingen har søgt om forlængelse af visummet under opholdet i Danmark, og Udlændingesservice ikke har kunnet nå at færdigbehandle ansøgningen inden det oprindelige visums udløb. Det er dog en forudsætning, at udlændingen udrejser i overensstemmelse med den udrejsefrist, der fastsættes i forbindelse med ophøret af det processuelle ophold.

En udlænding, som opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse ud over det tidsrum, der er angivet i det meddelte visum, vil på ny kunne få visum, hvis den pågældende godtgør, at overskridelsen skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last. Det kan være tilfælde, hvor udlændingen har haft til hensigt at udrejse inden for den gyldige visumperiode, men ikke har haft mulighed herfor som følge af f.eks. trafikforsinkelser, strejker, vejrliget eller sygdom.

En udlænding, der er afskåret fra at få visum inden for en karenperiode, vil kun kunne meddeles visum, hvis der foreligger ganske særlige grunde, f.eks. livstruende sygdom hos en herboende eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

En udlænding, der er afskåret fra at få visum inden for en karenperiode, vil altid kunne få visum, hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familielivet.

3.2.2.2. Ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse

I dag kan ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring og familiesammenføring til et mindreårigt barn under 15 år, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 og 2, indgives under et visumophold, uden at den pågældende ifalder en karenperiode på 5 år. Tilsvarende kan en udlænding under et visumophold indgive ansøgning, hvis den pågældende er omfattet af reglerne om opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse.

Som led i indsatsen for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft og dygtige studerende her til landet finder regeringen anledning til at ændre reglerne om karenperioder ved indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse.

Regeringen foreslår således, at der – udover ansøgninger om familiesammenføring og opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse – er andre områder, hvor det fremover også bør være muligt at ansøge om opholdstilladelse under et visumophold, uden at der tildes en karenperiode.

I tråd med, at der i dag kan ansøges om ægtefællesammenføring og familiesammenføring til et mindreårigt barn under 15 år efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 og 2, uden at der ifaldes en karenperiode, vil det fremover også kunne være muligt at ansøge om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på grundlag af familiemæssig tilknytning til en herboende ægtefælle eller fast samlever, uden at det indebærer en karenperiode. Det samme gælder for familiesammenføring med et mindreårigt barn under 15 år efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1

Det er væsentligt, at Danmark tiltrækker dygtige studerende fra udlandet. På den baggrund ønsker regeringen også at lempe reglerne, således at en udlænding, der ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, med henblik på at studere i Danmark, ikke ifalder en karenperiode.

Tilsvarende skal en udenlandsk forfatter m.v., der under et visumophold her i landet ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, på grundlag af fribyordningen, ikke tildes en karenperiode.

Herudover skal der uanset indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse ikke tildes en karenperiode, hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod. Det svarer til, hvad der gælder i dag.

Endvidere vil det som i dag også fremover være således, at det vil indgå i den almindelige vurdering af immigrationsrisikoen, som alle Schengenlandene er forpligtet til at foretage, hvis en visumansøger tidligere har ansøgt om opholdstilladelse.

For at imødegå misbrug bedst muligt vil det i alle tilfælde være sådan, at der ifaldes en karenperiode, hvis der er bestemte grund til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen er at forlænge opholdet her i landet, og at det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

3.2.2.3. Justering af praksis i forhold til kortvarig overskridelse af visumperioden

Erhvervsorganisationernes repræsentanter i visumarbejdsgruppen har anført, at de gældende regler opfattes som meget uflexible, idet selv ganske kortvarige overtrædelser af visumperioden medfører karenperiode.

Det er endvidere udlændingemyndighedernes erfaring, at der er flere tilfælde, hvor den periode, hvori en udlænding er blevet for længe i Danmark, alene er ganske kortvarig, og hvor reglerne om karenperioder har ført til u hensigtsmæssige resultater. I en del af de tilfælde, der har givet anledning til problemer, har ansøgeren misforstået opholdets varighed som følge af, at den danske repræsentation i henhold til bilag i De Fælles Konsulære Instrukser skal tilføje en såkaldt "period of grace" i forbindelse med visumudstedelsen. Repræsentationerne tilføjer således 15 dage oven i opholdets varighed af maksimalt 90 dage. Den såkaldte "period of grace" skal sikre, at ansøgeren har noget tid at løbe på i forhold til at anvende visummet. Ansøgerne har i disse tilfælde fokuseret på visummets gyldighedsperiode – altså til/fradatoerne, der er anført i visummet – frem for varigheden af visummet (maksimalt 90 dage), hvilket har medført en overskridelse af visummets varighed.

De omstændigheder, der i dag kan begrunde udstedelse af nyt visum, selvom visumansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et visums udløb, er f.eks. trafikforsinkelser, strejker, vejrliget og sygdom. Ellers skal der foreligge ganske særlige grunde, jf. afsnit 3.2.2.1.

Disse undtagelser fra karensreglerne kan i forhold til forseelsen i visse tilfælde være for restriktive set i lyset af, at en karenperiode kan have alvorlige konsekvenser for de personer med familie i Danmark, der i en periode på tre eller fem år ikke kan få visum til Danmark.

Arbejdsgruppen har på den baggrund foreslået, at et ophold i Danmark eller et andet Schengenland i op til 15 dage ud over visummets varighed ikke skal medføre, at der tildeles en karenperiode, men alene en advarsel, forudsat at der er tale om en førstegangsovertrædelse af visumbetingelserne, og at der i den konkrete sag er undskyldelige omstændigheder. Sådanne undskyldelige omstændigheder kan være forhold, der indikerer, at visumansøgeren ikke har haft til hensigt at tage ulovligt ophold her i landet. De 15 dage tager således højde for repræsentationernes tilføjelse af en "period of grace".

Regeringen ønsker fortsat en åben visumpolitik, der modsvares af konsekvenser ved misbrug af visum, men erfaringer med utilsigtede og u hensigtsmæssige konsekvenser bør føre til, at regler og praksis tilpasses, således at de bringes i overensstemmelse med deres formål.

På baggrund af de beskrevne erfaringer i forhold til karenperioder og meget kortvarige visumoverskridelser finder regeringen derfor, at der kan være anledning til at justere praksis. Praksisjusteringen vil alene omfatte tilfælde, hvor visummet er udstedt med en "period of grace". Endvidere vil justeringen være begrænset til tilfælde, hvor udlændingen udover at gøre gældende, at den pågældende har misforstået tidspunktet for visummets udløb, anfører andre forhold, der understøtter, at han eller hun har været i god tro, f.eks. at der er vejledt forkert eller ufyldestgørende om visummets udløb, og hvor dette kan anses for godtgjort.

Praksisjusteringen retter sig mod de tilfælde, hvor en udlænding har været i god tro, og omfatter kun kortvarige førstegangsoverskridelser på op til 15 dage af et visums varighed inden for gyldighedsperioden.

Det er regeringens opfattelse, at en visumansøger, der for anden gang overskrider et visums varighed, skal tildes en karenperiode. Regeringen finder således ikke, at overskridelse af det tidsrum, man lovligt kan opholde sig her i landet på et visum, mere generelt skal være uden konsekvenser.

Med henblik på at sikre, at en udlænding, der i god tro – som beskrevet – har overskredet visumperioden med op til 15 dage, er klar over konsekvenserne ved igen at overskride en visumperiode, vil Udlændingesservice ved meddelelse af et nyt visum orientere om, at visummet er meddelt på trods af den tidligere – undskyldelige – overskridelse og at ansøgeren ved overskridelse af det nu meddelte visum vil ifalde en karenperiode i 3 eller 5 år. I sådanne tilfælde vil de danske repræsentationer udlevere denne afgørelse sammen med visummet.

Justeringen vil blive gennemført ved en revision af Integrationsministeriets visumpraksisnotat.

3.2.3. Lempelse af reglerne om forfald af økonomisk sikkerhed

3.2.3.1. Gældende regler om forfald af økonomisk sikkerhed

Der blev med ændringerne af visumreglerne og visumpraksis i 2004 indført mulighed for, at visumansøgere fra lande i immigrationslandegruppen kan få visum – i tilfælde hvor de pågældende ellers ville have fået afslag på visumansøgningen – hvis den herboende stiller en økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 50.000 kr. (54.813 kr. i 2008-niveau), således at beløbet forfalder helt eller delvist til betaling, hvis visumansøgeren overtræder visumbetingelserne.

Visumudstedelse kan betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, når en udlænding søger om visum med henblik på privatbesøg, men ikke i forbindelse med forretningsbesøg, deltagelse i kulturelle arrangementer, sportsarrangementer, kongresser, tjenesterejser m.v.

Ægtefæller, faste samlever, mindreårige børn og forældre kan normalt få visum, og visumudstedelse til denne persongruppe kan derfor ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse.

Endvidere kan udstedelse af visum ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, hvis der foreligger ganske særlige grunde, f.eks. livstruende sygdom hos den herboende eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

Hele beløbet forfalder til betaling, hvis visumansøgeren uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller i et andet Schengenland i mere end en måned ud over visummets varighed. Kun halvdelen af beløbet forfalder til betaling, mens resten frigives, hvis det ulovlige ophold udgør op til en måned. Hvis udlændingen godtgør, at det ulovlige ophold skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, f.eks. at udrejse ikke er sket som følge af trafikforsinkelser, strejker, vejrliget eller sygdom, vil beløbet heller ikke forfalde til betaling. Det er dog en betingelse, at udlændingen udrejser af Danmark, så snart det er muligt.

Beløbet forfalder ligeledes til betaling, hvis en udlænding har fået forlænget sit ophold her i landet og har ulovligt ophold ud over dette tidsrum.

Herudover forfalder hele beløbet til betaling, hvis udlændingen efter indrejsen udvises, ansøger om opholdstilladelse her i landet eller ansøger om asyl i et andet Schengenland.

Dog forfalder beløbet ikke til betaling, hvis udlændingen er omfattet af reglerne om opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse og søger om opholdstilladelse på dette grundlag, eller hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler imod, at beløbet forfalder.

3.2.3.2. Ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse

I tilknytning til forslaget om at lempe karensreglerne ved indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, jf. afsnit 3.2.2.2, finder regeringen ligeledes, at reglerne om forfald af en økonomisk sikkerhed også bør tilpasses på dette område.

Det foreslås således, at en økonomisk sikkerhed, der er stillet i forbindelse med udstedelse af et visum, ikke forfalder til betaling, hvis udlændingen under visumopholdet ansøger om en af de typer opholdstilladelse, som fremover heller ikke skal kunne udløse en karensperiode. Der henvises til afsnit 3.2.2.2.

Som i dag vil den økonomiske sikkerhed heller ikke fremover forfalde til betaling, hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

Er der bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen om opholdstilladelse er at undgå, at beløbet forfalder til betaling, eller at forlænge opholdet her i landet, og det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse, vil indgivelse af ansøgningen dog indebære, at den økonomiske sikkerhed forfalder.

Der vil herefter være overensstemmelse mellem karensreglerne og reglerne om forfald af en økonomisk sikkerhed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

3.2.3.3. Justering af praksis i forhold til kortvarig overskridelse af visumperioden

I tilknytning til justeringen af praksis, således at der – under visse betingelser – ikke ifaldes en karensperiode ved en kortvarig førstegangsoverskridelse af visumperioden, jf. afsnit 3.2.2.3, vil praksis med hensyn til forfald af en økonomisk sikkerhed blive justeret på samme måde. Det er således de samme omstændigheder, der er beskrevet i afsnit 3.2.2.3., som vil kunne føre til, at en eventuel økonomisk sikkerhed ikke forfalder til betaling.

Justeringen vil blive gennemført ved en revision af Integrationsministeriets visumpraksisnotat.

Som i dag vil en økonomisk sikkerhed heller ikke forfalde til betaling, hvis det ulovlige ophold skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, f.eks. at udrejse ikke er sket som følge af trafikforsinkelser, strejker, vejrliget eller sygdom.

3.3. Øvrige forslag fra arbejdsgruppen og arbejdsgruppens myndighedsrepræsentanter

Det fortsatte samarbejde med erhvervsrepræsentanterne har allerede nu resulteret i, at integrationsministeren på baggrund af visumarbejdsgruppens anbefalinger har godkendt en forsøgsvis etablering af turistordninger i forhold til Indien, Kina og Ukraine, hvorefter statsborgere fra de pågældende lande i en nærmere afgrænset periode fra den 1. juli 2008 til den 30. juni 2009 kan meddeles visum med henblik på turistbesøg her i landet. Statsborgerne fra de pågældende lande vil i forsøgsperioden alene kunne meddeles turistvisum, hvis de opfylder

nogle nærmere fastlagte kriterier. Bl.a. skal de pågældende have købt en pakkerejse, som mindst omfatter transport og hotelreservation.

I forhold til Indien og Ukraine består forsøgsordningen mere konkret i, at der i forsøgsperioden etableres en rejsebureauordning i lighed med den ordning, der i dag gælder for Rusland. Udlændingesservice er påbegyndt akkreditering af rejsebureauer til Ukraine, og det første rejsebureau blev akkrediteret i juni 2008.

I forhold til Kina består forsøgsordningen i, at der i forsøgsperioden meddeles turistvisum til personer, der har købt en pakkerejse til Danmark, og som efter en konkret vurdering af de personlige forhold ikke kan antages at udgøre en immigrationsrisiko.

Forsøgsordningerne indeholder relevante kontrolmekanismer, idet ordningerne vil blive fulgt løbende med henblik på at afdække eventuelt misbrug, ligesom ordningernes effekt afslutningsvis vil blive evalueret. De væsentligste parametre i forbindelse med evalueringen vil herefter være, om ordningen er blevet misbrugt af personer, der reelt ønsker et længerevarende ophold i Danmark eller et af de øvrige Schengenlande, og om ordningen har givet anledning til øgede turismeindtægter.

Andre af visumarbejdsgruppens forslag er allerede i løbet af det første halvår af 2008 implementeret administrativt. Det gælder f.eks. mange af de praktiske forslag, hvorved man forsøger at mindske antallet af sager, der sendes til afgørelse hos Udlændingesservice. Disse forslag skal sikre, at en sag alene ender med sagsbehandling hos Udlændingesservice – med en deraf følgende forlænget sagsbehandlingstid – hvis der er en god grund hertil.

Med henblik på at nedbringe af antallet af sager, der videresendes til Udlændingesservice mhp. afgørelse, og sikre en bedre oplysning af de pågældende sager, er der således udpeget særlige kontaktpersoner i Udlændingesservice i relation til hver enkelt dansk repræsentation. Udlændingesservice har i marts og april 2008 undervist mere end 100 udsendte/lokalansatte visummedarbejdere i visumadministration, herunder i rapportens anbefalinger. Udlændingesservice har undervist specifikt på repræsentationer i Kina, Rusland, England og Egypten.

Endvidere har Udlændingesservice indført en procedure, der betyder, at Udlændingesservice ikke automatisk sender et spørgeskema til den herboende forretningsforbindelse. Udlændingesservice vurderer således i hvert enkelt tilfælde, om fremsendelse af spørgeskemaet er nødvendigt, eller om f.eks. en telefonopringning til den herboende forretningsforbindelse er tilstrækkeligt til at konstatere besøget. Dette forkorter således sagsbehandlingstiden.

Udlændingesservice har også gennemført en ordning, der betyder, at den herboende forretningsforbindelse underrettes om Udlændingesservices afgørelse i sagen.

Nogle af forslagene arbejdes der aktuelt videre på. Det gælder bl.a. anbefalingen om, at der – i samarbejde med de erhvervsrepræsentanter, der har deltaget i arbejdsgruppen, men også med inddragelse af turistbranchen – arbejdes videre i forhold til at se på, om landegruppeinddelingen bør opretholdes, samt på muligheden for, at andre end rejsebureauer, f.eks. hoteller, kan blive akkrediteret til de eksisterende rejsebureauordninger/turistordninger.

Forslagene forventes gennemført eller iværksat inden udgangen af 2008.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

[Under udarbejdelse]

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

[Under udarbejdelse]

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

Ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, er Schengenreglerne blevet integreret i Den Europæiske Union. Dette er sket i form af en protokol knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Af protokollens artikel 2 fremgår det, at Schengenreglerne, der nærmere er defineret i et bilag til protokollen, fra datoen for Amsterdam-traktatens ikrafttræden er gældende for EU-landene bortset fra Irland og Storbritannien. For Danmarks, Finlands og Sveriges vedkommende følger det dog af artikel 2, stk. 2, at Schengenreglerne først skulle være gældende fra den dato, som Rådet beslutter med enstemmighed blandt Schengenmedlemslandene. Endvidere fremgår det af protokollens artikel 6, at Island og Norge deltager som associeret i gennemførelsen af Schengenreglerne i EU.

Den 1. december 2000 traf Rådet afgørelse om en fuldstændig gennemførelse af Schengenreglerne i forhold til Danmark og de øvrige nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001, dog således at reglerne vedrørende Schengeninformationssystemet allerede blev bragt i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 1. januar 2001.

Danmark har i medfør af protokollens artikel 5, stk. 2 på mellemstatsligt grundlag tilsluttet sig efterfølgende ændringer til Schengenreglerne. Der er her tale om regler, der er vedtaget i medfør af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab afsnit IV om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer.

Det vurderes, at lovforslaget kan gennemføres inden for rammerne af Schengenreglerne.

Lovforslaget berører ikke de særlige regler om adgangen til indrejse og ophold her i landet for udlændinge omfattet af EF-reglerne, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 1 og 2, og berører endvidere ikke disse udlændinges adgang til at få forlænget retten til ophold her i landet efter udlændingelovens § 4 b i op til i alt seks måneder.

9. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er inden fremsættelsen sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesrådet, Børnerådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Industri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Danske Regioner, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Flygtningenævnet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Handel, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Håndværksrådet, Færøernes Landsstyre, Grønlands Landsstyre, Institut for Menneskerettigheder, KL, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Mellemlfolkeligt Samvirke, Politiforbundet i Danmark, præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Red Barnet, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Rådet for Etniske Minoriteter, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sø- og Handelsretten, UNHCR og Ægteskab uden grænser.

10. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-	Det vurderes, at lovforslaget kan gennemføres inden for rammerne af	

retten	<p>Schengenreglerne.</p> <p>Lovforslaget berører ikke de særlige regler om adgangen til indrejse og ophold her i landet for udlændinge omfattet af EF-reglerne, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 1 og 2, og berører endvidere ikke disse udlændinges adgang til at få forlænget retten til ophold her i landet efter udlændingelovens § 4 b i op til i alt seks måneder.</p>
--------	---

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler forfalder en økonomisk sikkerhed, der er stillet som betingelse for visumudstedelse, normalt til betaling, hvis en udlænding uden fornøden tilladelse opholder sig her i landet ud over visummets varighed. Er det ulovlige ophold kortere end en måned, forfalder alene halvdelen af beløbet til betaling. En økonomisk sikkerhed forfalder dog ikke til betaling, hvis udlændingen kan godtgøre, at overskridelsen af visummets varighed skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, jf. udlændingelovens § 4, stk. 3.

I dag forfalder en økonomisk sikkerhed til betaling, hvis udlændingen udvises efter reglerne i kapitel 4, indgiver ansøgning om visse former for opholdstilladelse her i landet, eller indgiver ansøgning om asyl i et andet Schengenland. Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, svarer med mindre redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i § 4, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 5, angiver de tilfælde, hvor visumansøgerens indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse ikke indebærer, at en økonomisk sikkerhed, der er stillet i forbindelse med visumudstedelsen, forfalder til betaling.

Efter den gældende bestemmelse i § 4, stk. 5, forfalder en økonomisk sikkerhed til betaling, hvis udlændingen under visumopholdet ansøger om opholdstilladelse, bortset fra opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse – det gælder tilfælde, hvor den pågældende er omfattet af greencardordningen, positivlisten, beløbsordningen eller ordningen om koncernopholdstilladelse, eller hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn i øvrigt taler for at imødekomme ansøgningen, jf. § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6.

Den foreslåede nye affattelse af § 4, stk. 5, nr. 1-4, betyder, at en udlænding under et visumophold kan ansøge om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2 (ægtefællesammenføring og familiesammenføring med en samlever eller familiesammenføring til et mindreårigt barn under 15 år) eller opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på grundlag af familiemæssig tilknytning til en herboende ægtefælle, fast samlever eller – hvis udlændingen er et mindreårigt barn under 15 år – til en herboende forælder, uden at en eventuel økonomisk sikkerhed forfalder til betaling. Det samme gælder ved indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på at studere samt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4 om fribyordningen.

Som i dag vil en eventuel økonomisk sikkerhed heller ikke forfalde til betaling, hvis udlændingen er omfattet af de ovennævnte regler om opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse og søger om opholdstilladelse på dette grundlag, jf. forslaget til § 4, stk. 5, nr. 5.

Tilsvarende vil den økonomiske sikkerhed heller ikke fremover forfalde til betaling, hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod, jf. den gældende bestemmelse i § 4, stk. 5, og forslaget til § 4, stk. 5, nr. 6.

Hensyn af humanitær karakter, der afgørende taler mod et beløbs forfald til betaling, vil i dag f.eks. kunne foreligge, hvis en ansøgning om ægtefællesammenføring eller familiesammenfø-

ring med et mindreårigt barn under 15 år kan indgives, behandles og tillægges opsættende virkning her i landet, og ansøgeren som følge af helbredsmæssige forhold efter en lægelig vurdering ikke er i stand til at rejse tilbage til hjemlandet inden visummets udløb og indgive ansøgning om opholdstilladelse via en dansk repræsentation. Indgivelse af en ansøgning om asyl vil derimod som altovervejende udgangspunkt ikke i sig selv kunne anses som hensyn af humanitær karakter, der kan begrunde, at et beløb ikke forfalder til betaling.

Som i dag vil en ansøgning om asyl normalt i sig selv heller ikke fremover kunne anses som hensyn af humanitær karakter, der kan begrunde, at et beløb ikke forfalder til betaling.

Hensyn af humanitær karakter, der fremover vil kunne begrunde, at et beløb ikke forfalder til betaling, vil herefter f.eks. være tilfælde, hvor udlændingen har ansøgt om opholdstilladelse uden for de tilfælde, der er nævnt i forslaget til § 4, stk. 5, og hvor ansøgningens indgivelse er tillagt opsættende virkning, og ansøgeren som følge af helbredsmæssige forhold efter en lægelig vurdering i øvrigt ikke er i stand til at rejse tilbage til hjemlandet inden visummets udløb og indgive ansøgning om opholdstilladelse via en dansk repræsentation.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 6, finder stk. 5 ikke anvendelse, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen er at undgå, at beløbet forfalder til betaling, eller der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen er at forlænge opholdet her i landet, og det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse.

Sådanne bestemte grunde vil f.eks. kunne foreligge, hvis ansøgningen ikke er vedlagt den fornødne dokumentation, og udlændingen ikke med rimelig hurtighed fremlægger dokumentationen. Gentagne ansøgninger om opholdstilladelse på forskelligt grundlag i forbindelse med et visumophold kan endvidere tale for, at baggrunden for indgivelsen af ansøgningen ikke er begrundet i et reelt ønske om at opnå opholdstilladelse her i landet. Situationer, hvor det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse, kan f.eks. være, hvis den pågældende ansøger om ægtefællesammenføring, uden at der foreligger et gyldigt ægteskab, eller hvis den pågældende ansøger om opholdstilladelse med henblik på at studere i Danmark uden at være optaget på en uddannelsesinstitution.

Den forslåede bestemmelse i § 4, stk. 7, svarer til den gældende bestemmelse i § 4, stk. 6.

Med hensyn til de tilfælde, hvor udlændingen kan godtgøre, at overskridelse af et visums varighed skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.3. der indeholder en beskrivelse af praksis og en justering heraf.

Til nr. 2

Efter udlændingelovens § 4 c ifalder en udlænding en karenperiode og kan som udgangspunkt ikke få visum igen i enten tre eller fem år, hvis den pågældende ansøger om asyl i Danmark eller et andet Schengenland, søger om anden form for opholdstilladelse i Danmark (bortset fra opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse samt ægtefællesammenføring og familiesammenføring med et barn under 15 år), opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over visummets varighed, eller udvises.

Der gælder dog visse undtagelser hertil. Det gælder for det første, hvis der foreligger ganske særlige grunde, eller hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod. Det gælder for det andet, hvis udlændingen godtgør, at en overskridelse af visummets varighed skyldtes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last. Det gælder for det tredje den situation, hvor en udlænding, der har ansøgt om asyl, har medvirket til sagens oplysning og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv er udrejst eller har medvirket til udrejsen uden ugrundet ophold.

Ganske særlige grunde kan f.eks. foreligge, hvis den herboende er livstruende syg eller ved dødsfald, begravelse eller lignende. Ansøgerens tilknytning til den herboende indgår som et væsentligt moment ved vurderingen af, om der kan gives visum. Endvidere vil ganske særlige grunde foreligge, hvis et afslag på visum vil medføre en overtrædelse af Danmarks internationale forpligtelser.

Hensyn af humanitær karakter, der afgørende taler imod tildeling af en karensperiode, vil i dag f.eks. kunne foreligge, hvis en ansøgning om ægtefællesammenføring eller familiesammenføring med et mindreårigt barn under 15 år kan indgives, behandles og tillægges opsættende virkning her i landet, og ansøgeren som følge af helbredsmæssige forhold efter en lægelig vurdering ikke er i stand til at rejse tilbage til hjemlandet inden visummets udløb og indgive ansøgning om opholdstilladelse via en dansk repræsentation. Indgivelse af en ansøgning om asyl vil derimod som altovervejende udgangspunkt ikke i sig selv kunne anses som hensyn af humanitær karakter, der kan begrunde, at der ikke tildeles en karensperiode.

Omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, kan f.eks. være trafikforsinkelser, strejker, vejrliget eller sygdom. Hvis udlændingen således har haft til hensigt at udrejse inden visummets udløb, men ikke har haft mulighed herfor som følge af sådanne udefrakommende omstændigheder, er udlændingen ikke afskåret fra igen at få visum efter den sædvanlige praksis, der gælder for ansøgere af den pågældende nationalitet. Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.3, der indeholder en beskrivelse af praksis og en justering heraf.

De foreslåede bestemmelser i § 4 c, stk. 1-5, svarer med visse mindre redaktionelle justeringer i sin opbygning til de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 4-6, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

De omstændigheder, der kan begrunde, at en økonomisk sikkerhed forfalder henholdsvis ikke forfalder til betaling, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, er således de samme omstændigheder, der kan begrunde, at en udlænding tildeles henholdsvis ikke tildeles en karensperiode.

Som i dag vil det dog også fremover gælde, at udlændingen ikke tildeles en karensperiode, hvis der foreligger ganske særlige grunde, og en udlænding, der under et visumophold her i landet indgiver ansøgning om asyl, vil som hidtil blive undtaget fra karensreglerne, hvis udlændingen medvirker til sagens oplysning og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejser af landet eller medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold.

I lighed med hvad der gælder efter de foreslåede nye regler om forfald af en økonomisk sikkerhed, jf. bemærkningerne til § 4, stk. 5, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil hensyn af humanitær karakter, der fremover kan begrunde, at der ikke tildeles en karensperiode, uanset at udlændingen under visumopholdet søger om opholdstilladelse, f.eks. kunne være, hvis udlændingen har ansøgt om opholdstilladelse uden for de tilfælde, der er nævnt i forslaget til §

4 c, stk. 4, og ansøgeren som følge af helbredsmæssige forhold efter en lægelig vurdering i øvrigt ikke er i stand til at rejse tilbage til hjemlandet inden visummets udløb og indgive ansøgning om opholdstilladelse via en dansk repræsentation.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, der har samme indhold som forslaget til § 4 c, stk. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 c, stk. 6, svarer til den gældende bestemmelse i § 4 c, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 3

Forhåndsgodkendelsesordningen indebærer ikke, at de materielle betingelser for at opnå visum ændres. De gældende betingelser for at opnå forretningsvisum skal fortsat være til stede, og de almindelige visumbetingelser skal fortsat være opfyldt. Udgangspunktet for repræsentationernes vurdering af sager om visum med henblik på forretningsbesøg hos en forhåndsgodkendt virksomhed bliver imidlertid, at visum – under de nævnte forudsætninger – umiddelbart kan gives.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 4 d skal Udlændingesservice træffe afgørelse om at inddrage en forhåndsgodkendelse, der er meddelt en virksomhed med henblik på at modtage forretningsbesøg fra visumpligtige udlændinge, hvis godkendelsen er opnået ved svig, eller hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er til stede. Udlændingesservice kan endvidere træffe afgørelse om at inddrage en forhåndsgodkendelse, hvis vilkårene for godkendelsen ikke overholdes.

Bestemmelsen fastlægger således i hvilke tilfælde, en virksomheds forhåndsgodkendelse henholdsvis skal og kan inddrages.

Det foreslås således i § 4 d, 1. pkt., at Udlændingesservice skal inddrage forhåndsgodkendelsen, hvis godkendelsen er opnået ved svig. Det foreslås endvidere, at Udlændingesservice skal inddrage en virksomheds forhåndsgodkendelse, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er til stede.

Forhåndsgodkendelse af en virksomhed vil være betinget af: at der er tale om en registreret virksomhed i Danmark eller udlandet, at virksomheden stiller en key account manager, dvs. en kontaktperson, til rådighed, der kan kontaktes af ambassaderne med henblik på bekræftelse af besøget samt om nødvendigt indholdet heraf, og at der er tale om en virksomhed, der som en følge af virksomhedens registrerede erhverv har et naturligt erhvervsmæssigt behov for samhandel med udlandet. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.

Svig vil således foreligge, hvis virksomheden i forbindelse med forhåndsgodkendelsen urigtigt har oplyst, at alle betingelserne er opfyldt, og en eller flere af betingelserne reelt ikke er opfyldt, f.eks. betingelsen om, at virksomheden som følge af sit erhverv har et naturligt erhvervsmæssigt behov for samhandel med udlandet.

Hvis virksomheden oprindeligt har opfyldt betingelserne for forhåndsgodkendelse, men en eller flere af betingelserne senere ophører med at være opfyldt, f.eks. hvis virksomheden skif-

ter karakter og ikke længere har et naturligt erhvervmæssigt behov for samhandel med udlandet, skal godkendelsen ligeledes inddrages.

Udlændingesservice kan f.eks. blive bekendt med, at betingelserne for forhåndsgodkendelse ikke længere er til stede, i tilfælde hvor en repræsentation videresender en visumansøgning til Udlændingesservice, fordi repræsentationen ikke finder at kunne meddele bona fide visum.

Efter § 4 d, 2. pkt., kan Udlændingesservice inddrage forhåndsgodkendelsen, hvis vilkårene for godkendelsen ikke længere er til stede.

Dette vil være tilfældet, hvis udlændinge, der er meddelt visum med henblik på forretningsbesøg hos en forhåndsgodkendt virksomhed på grundlag af forhåndsgodkendelsen, ikke overholder visumbetingelserne, f.eks. indgiver ansøgning om asyl eller i øvrigt misbruger visummet på en sådan måde, at der er grundlag for at tildele en karenperiode efter de foreslåede regler i § 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Hvis det er første gang, en virksomhed har inviteret en visumansøger, der overtræder vilkårene, skal Udlændingesservice alene tildele virksomheden en advarsel, hvor betingelserne for godkendelsen indskræpes. Er det anden gang, en virksomhed har inviteret en visumansøger, som overtræder vilkårene, skal Udlændingesservice som udgangspunkt træffe afgørelse om at fratage forhåndsgodkendelsen.

Udlændingesservice skal dog foretage en konkret proportionalitetsafvejning mellem omfanget og grovheden af vilkårsovertrædelsen og hensynet til virksomhedens drift. I denne vurdering indgår, om og i hvilket omfang vilkårsovertrædelsen kan lægges virksomheden til last. Det vil f.eks. kunne tale for, at visumansøgerens vilkårsovertrædelse kan lægges virksomheden til last, hvis virksomheden inviterer løsere forretningsforbindelser på virksomhedsbesøg uden så vidt muligt at sikre sig, at forretningsforbindelsens formål med besøget er forretningsrelationen til virksomheden. Omvendt vil det tale imod at lade vilkårsovertrædelsen ligge en virksomhed til last, hvis virksomheden har haft et længerevarende og fast forretningsforhold med en udenlandsk virksomhed, hvor repræsentanter fra virksomheden hyppigt og hidtil uproblematisk har besøgt virksomheden på forretningsvisum.

Ikke kun misbrug, som vil kunne resultere i, at forretningsforbindelsen ifalder en karenperiode, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, men også det forhold, at visumansøgeren under visumopholdet arbejder ulovligt, kan føre til, at en virksomheds forhåndsgodkendelse inddrages på grundlag af vilkårsovertrædelsen.

Udlændingesservice vil typisk blive bekendt med misbrug i forbindelse med, at en visumansøger indgiver ansøger om opholdstilladelse eller overskrider visummets gyldighedsperiode.

Med hensyn til virkningen af, at Udlændingesservice træffer afgørelse om at inddrage en forhåndsgodkendelse – at virksomheden først efter et eller tre år fra inddragelsestidspunktet på ny kan søge om forhåndsgodkendelse – henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.2.

Udlændingesservices afgørelse om inddragelse af en forhåndsgodkendelse kan påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46.

Fratagelse af en forhåndsgodkendelse hindrer ikke, at udlændinge fra visumpligtige lande fortsat kan ansøge om forretningsvisum med henblik på besøg hos den pågældende virksomhed efter almindelig praksis.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2009.

Det betyder, at de nye lempede regler i § 4 om forfald af en økonomisk sikkerhed og i § 4 c om tildeling af karenperioder finder anvendelse på en visumansøger, der overskrider visumbetingelserne efter lovens ikrafttræden, uanset om den pågældende har ansøgt om og er meddelt visum før lovens ikrafttræden den 1. marts 2009.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale anvendelsesområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.